

ת"פ (ראשון לציון) 43782-02-23 - מדינת ישראל נ' בן מבשב

ת"פ (ראשון-לציון) 43782-02-23 - מדינת ישראל נ' בן מבשב ואח'שלום ראשון-לציון
ת"פ (ראשון-לציון) 43782-02-23

מדינת ישראל

נגד

1. בן מבשב

2. אושר זיהברי

בית משפט השלום בראשון-לציון

[20.01.2025]

כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של החזקת סכין או אגרופן שלא למטרה כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8.2.22 בשעה 00:47 או בסמוך לכך, נסעו הנאשמים ברכב, כשנאשם 1 נוהג והנאשם 2 יושב לצידו במושב הנוסע.

3. במסגרת חיפוש שבוצע כדין נמצא הנאשם 1 מחזיק באלה:

א. אגרופן בדלת הנהג.

ב. סכין מתקבעת שאורך הלהב הוא 6 ס"מ בתיק שנמצא במושב האחורי ברכב.

ג. אלה בסמוך למושב הנהג.

4. הנאשם 2 החזיק, בתיק שנמצא במושב האחורי ברכב, בסכין מתקבעת שאורך הלהב הוא 9 ס"מ. רישום פלילי

5. אין לחובת הנאשמים הרשעות קודמות בפלילים.

הממונה על עבודות השירות

6. הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשמים מתאימים לשאת בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות. שירות המבחן

הנאשם 1

7. בתסקיר מיום 15.9.24, סקר שירות המבחן את תולדות חייו של הנאשם. הנאשם רווק כבן 22, מתגורר בבית הוריו ברמלה ועובד כטבח במסעדה. הנאשם השלים 12 שנות לימוד לאחר שעבר בין מסגרות לימוד שונות. הנאשם מחזיק בתעודת בגרות חלקית, וקיבל פטור משירות צבאי על רקע אי התאמה. במקביל ללימודיו התיכוניים עבד הנאשם בפיצרייה כשלוש שנים, לאחר מכן עבד כשנה בחנות ספורט ובחודשיים האחרונים הוא עובד כעוזר לטבח במסעדה. הנאשם הציג בפני שירות המבחן אישור לפיו למד במכינה של המכללה למנהל, על מנת להשלים מבחני בגרות ובכוונתו להמשיך בלימודי טכנאות חשמל במכללה.

בהתייחס לעבירה בה הורשע, מסר הנאשם כי מספר שבועות קודם, בתקופה שלאחר אירועי "שומר חומות", חווה יחד עם הנאשם 2 ניסיון תקיפה, לדבריו, על רקע לאומני. הנאשם מתאר כי בתקופה זו חש חרדה, אך נמנע מלשתף אחרים במצוקתו. במטרה להגביר את תחושת הביטחון האישי, רכש סכין בחנות למוצרי טיולים ומחנאות. הנאשם מסר כי אינו סבור שהיה עושה בה שימוש כלשהו בעת מצוקה, אבל חש כי הסכין מהווה עבורו אמצעי הגנה.

הנאשם הכחיש כל קשר לאגרופן ולא להשגתו שנימצאו ברכב בו נהג וציין כי הם שייכים לבעל הרכב.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בחור צעיר, ללא דפוסים עבריינים, בעל יכולות ושאפיות נורמטיביות לחיים, מקיים שגרת חיים נורמטיבית הכוללת תפקוד תעסוקתי התואם את גילו. העבירה בה הורשע חריגה לאורח חייו ולעמדותיו, בוצעה תוך הפעלת שיקול דעת לקוי ובחירה בדרך לא מקדמת, על מנת להתמודד עם תחושת דחק בה היה מצוי.

עוד התרשם שירות המבחן, כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול, והעריך כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות- נמוכה. בשל כך, לא נמצא צורך בשילוב הנאשם בהליך טיפולי והומלץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

הנאשם 2

8. בתסקיר מיום 15.9.24, צוין כי הנאשם רווק, כבן 22 המתגורר בבית הוריו ברמלה ועובד בחנות מכולת השייכת למשפחתו. נוכח קשיים בלימודים, עבר הנאשם ללמוד במסגרת תיכונית מכילה, וסיים 12 שנות לימוד. הנאשם קיבל פטור משירות צבאי על רקע הצורך לסייע בפרנסת המשפחה, לאחר שחרורו מהצבא עבד כשנה בעבודות מזדמנות ובשנתיים האחרונות הוא עובד כאחראי משמרת בחנות מכלת השייכת לדודיו. הנאשם מסר כי בכוונתו להתחיל בלימודי הנדסאי חשמל במכללה למנהל.

בהתייחסות לעבירה בה הורשע ציין, כפי שציין הנאשם 1, כי חש חרדה לאחר שחוו ניסיון תקיפה על רקע לאומני, ולהגברת בטחונו האישי, רכש סכין אותה נשא תמיד בתיקו האישי. גם נאשם זה מסר כי אינו סבור שהיה עושה בסכין שימוש כלשהו בעת מצוקה, אבל חש כי הסכין מהווה עבורו אמצעי הגנה.

הנאשם 2 מסר כי כיום הוא מבין את הטעות שעשה, כי היה עליו לחפש חלופות אחרות לתחושת ההגנה לה היה זקוק והוא מבין את הנזק הפוטנציאלי הגלום במעשיו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דפוסים עבריינים, בעל יכולות ושאיפות נורמטיביות לחיים, מקיים שגרת חיים נורמטיבית הכוללת תפקוד תעסוקתי התואם את גילו, העבירה בה הורשע חריגה לאורח חיו ולעמדותיו, ובצועה בנסיבות של הפעלת שיקול דעת לקוי ובחירה בדרך לא מקדמת כדי להתמודד עם תחושת דחק בה היה מצוי.

שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול, העריך כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות נמוכה ובשל כך לא נמצא צורך בשילובו בהליך טיפולי. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

ראיות לעונש

9. במסגרת הטיעונים לעונש הוגשו לעיוני מטעם הנאשם 1, תמונות הרכב (נ/1) וכן תלושי שכר, גיליון ציוני כיתה י"ב וקבלת תשלום עבור דמי הרשמה לימוד חשמלאי מוסמך (נ/2).

10. מטעם הנאשם 2 הוגשה קבלת תשלום עבור דמי הרשמה לימוד הנדסאי חשמל (נ/3).
תמצית טיעוני המאשימה

11. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ועל חומרת העבירה כאשר הנאשמים הצטיידו במגוון רחב של כלי תקיפה. הנאשם 1 החזיק סכין, אגרופן ואלה ברכבו, בעוד הנאשם 2 החזיק סכין, והכל בשעת לילה מאוחרת.

עוד הזכירה המאשימה כי בתי המשפט בערכאות השונות כבר נתנו דעתם לקלות הבלתי נסבלת בה עושים שימוש בסכין לפתרון סכסוכים.

המאשימה הגישה פסיקה ועתרה לקבוע מתחמי ענישה שונים לנאשמים. עבור הנאשם 1 עתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשים, ועבור הנאשם 2 לקבוע מתחם הנע בין 3 חודשי מאסר ל-15 חודשים.

בהתייחסות המאשימה לנסיבות הנאשמים עצמם ציינה כי אמנם שירות המבחן לא התייחס לשאלת ביטול ההרשעה, אך מכל מקום לא מתקיימים התנאים הקבועים בפסיקה ולא הוכחה פגיעה ביחס למי מהנאשמים.

בנסיבות אלה עתרה המאשימה להותיר הרשעתם של הנאשמים על כנה, לגזור על הנאשם 1 שישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועל הנאשם 2 שלושה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס.

תמצית טיעוני ההגנה

הנאשם 1

12. ב"כ הנאשם טען כי ביום 6.1.22, בסמיכות לאירוע ממאי 2021 - מועד אירועי "שומר חומות", נתקלו הנאשמים במארב מתוכנן של בני מיעוטים בעיר רמלה, רכבם נרגם באבנים והמשטרה סיכלה הסלמת האירוע. מאז, הנאשם חווה התקפי חרדה וחש כי הוא זקוק לאמצעי שיגן עליו, תוך שידע שאין בכוונתו לעשות כל שימוש באמצעי ההגנה, אלא אם יותקף פעם נוספת.

הסנגור עמד על חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, העובדה כי אין לנאשם כל מעורבות נוספת בפלילים וניכר כי האירוע חריג לאורחות חייו. עוד הבהירה ההגנה כי האגרופן והאלה נמצאו ברכב שאינו שייך לנאשם. הנאשם הודה בטעותו, קיבל אחריות על ביצוע העבירה, הביע חרטה ואף שירות המבחן סבר כי אין כל צורך בטיפול. על כן, לשיטת ההגנה, מדובר באירוע חריג המאפשר הימנעות מהרשעה, שכן הנאשם עומד בקריטריונים הקבועים בפסיקה. ההגנה הציגה מסמכים המלמדים על התנהלותו הנורמטיבית של הנאשם, השמירה על רצף תעסוקתי והעובדה כי החל לימודיו כהנדסאי חשמל בשנה קודמת. לטענת הסנגור, ככל שישורשע הנאשם, אפשרויות תעסוקתו יצטמצמו וכוחו להתפרנס בעתיד, יפגע.

הסנגור הוסיף כי יש בהמלצת שירות המבחן לצו של"צ, כדי לאזן בין חומרת המעשה לנתונו של הנאשם. ההגנה אבחנה את הפסיקה אליה הפנתה המאשימה והפנתה לפסיקה מטעמה.

הנאשם 2

13. הסנגורית הדגישה כי הנאשם הודה במיחוס לו בהזדמנות הראשונה והסבירה את החזקת הסכין במצוקה שחש הנאשם נוכח תקיפת בני המיעוטים בעבר. הסנגורית הוסיפה וציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, לא היה מעורב בפלילים מאז ביצוע העבירה, מנהל שגרת חיים נורמטיבית ויציבה ועובד בעסק המשפחתי. הנאשם הבין את הבעייתיות בהתנהלותו וכי היה עליו לחפש חלופות אחרות לתחושת ההגנה לה היה זקוק. הנאשם התקבל ללימודי הנדסאי חשמל ועתיד להתחיל לימודיו בשנת הלימודים הקרובה. הסנגורית הפנתה לתסקיר שירות המבחן ולהערכתו כי הסיכון הנשקף מן הנאשם, נמוך והוא אינו זקוק לטיפול. על כן, ביקשה לבטל הרשעת הנאשם נוכח נסיבותיו האישיות, שכן לשיטתה ההרשעה עשויה לפגוע בעתידו, בשאיפותיו הלימודיות והתעסוקתיות וכן בדימויו העצמי.

14. הנאשם 1 בדבריו לעונש ציין כי הוא מבין שעשה טעות ולוקח את מלוא האחריות.

15. הנאשם 2 ציין כי טעה בשיקול הדעת ולא יחזור על כך.

דיון

שאלת ביטול ההרשעה

16. לאחר שנתתי דעתי למכלול הטענות, נחה דעתי כי אין עסקינן במקרה המצדיק הימנעות מהרשעה. אנמק בקצרה.

17. הנאשם 1 החזיק בצי נשק ברכב בו נהג: סכין מתקבעת שאורכה 6 ס"מ, באגרופן בדלת הנהג ואלה שהייתה מונחת בסמוך למושב הנהג. הנאשם 2 החזיק בסכין מתקבעת שאורכה 9 ס"מ.

18. כידוע, כלל יסוד הוא כי מי שנקבע כי ביצע עבירה פלילית יורשע בדין, ורק נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן יכול שיביאו לתוצאה של סיום ההליכים ללא הרשעה. על עמדה זו חזר בית המשפט העליון פעמים רבות לאורך השנים, תוך שהודגש כי סיום ההליכים ללא הרשעה הנו בגדר חריג מצומצם בלבד. ראו למשל ע"פ 9150/08 מ"י נ' ביטון (23.7.09) שם נקבע כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית- המשפט להסתפק בהעמדת נאשם במבחן בלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפרה את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון בפני החוק".

19. הכללים המנחים לבחינת סוגיית אי הרשעה נקבעו בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מ"י, פד"י נב (3) 337 (להלן: "הלכת כתב") ולפיהם:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים...".

20. יובהר כי אותה פגיעה פוטנציאלית בעתידו של הנאשם אינה חזות הכל. ההיפך, נקודת המוצא חייבת להיות מעוגנת בטיב המעשים שבוצעו, בחומרה הכרוכה בהם, בערכים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובעצמתו של האינטרס הציבורי בדבר מיצוי הדין. רק אם, בשים לב למכלול שיקולים אלה, ניתן להשלים עם סיום ההליכים ללא הרשעה, יש מקום לבחון את מידת הפגיעה הצפויה בשיקומו של הנאשם ולאזן בינה לבין יתר שיקולי הענישה.

21. בענייננו, כאמור, מדובר בעבירה של החזקת סכין. כאשר הנאשם 1 החזיק במגוון של כלי נשק: אגרופן, אלה וסכין והנאשם 2 החזיק בסכין.

- בתי המשפט רואים בחומרה את עבירת החזקת הסכין, משיש בהחזקה עצמה, לא כל שכן, במגוון כלי הנשק שהחזיקו ברכב בשעת לילה מאוחרת, פוטנציאל נפיץ. אומנם הנאשמים ציינו כי לא היה בכוונתם לעשות שימוש בצי הנשק ואולם בה בעת הסבירו כי החזיקו את שנתפס נוכח תקיפה קודמת והסכינים נועדו להגנתם העצמית.
22. שמעתי טענת הנאשמים באשר לרצונם לחוש מוגנים ואולם "המושג 'החזקת סכין לשם הגנה עצמית' צריך להיעלם מנוף חיינו, שכן מדי שבוע נקטלים חיי אדם בשל דקירות סכין, המהווה כלי נשק משחית" (ר' רע"פ 322/15 ג'אנח נ' מ"י (22.1.15)).
23. נשיאת סכין ברחוב מסוגלת להסלים כל קטטה לכדי פגיעה פיזית קשה ואף סכנה לחיי אדם. "סכין הנישאת על גוף במערכה הראשונה סופה שהיא נשלפת וננעצת בגופו של הזולת במערכה השניה... אכן, זו דרכו של מיקצת הנוער בימינו ליישוב חילוקי דעות. בימים שמכבר נהגו אנשים ליישב חילוקי דעות שנתגלעו ביניהם בדו-קרב של צחצוח חרבות או בדו-קרב בירי של אקדחים... הסכינים למיניהן תפשו כיום את מקום החרבות, ובצד האקדחים משמשות אף הן מכשיר ליישובם של חילוקי דעות. תופעה ממאירה זו מטילה על בתי-המשפט חובה למיגורה המוחלט, ודרכם של בית-המשפט להעלות תרומה ראויה היא - בין השאר - על דרך הטלתם של עונשים חמורים." (ע"פ 9133/04 גורדון נ' מ"י (20.12.2004)).
24. לאור האמור, לא מצאתי כי האינטרס הציבורי מאפשר הימנעות מהרשעה בנסיבות הנאשמים שהחזיקו במספר כלי תקיפה יחד. מדובר בעבירה שיש למגרה מן המרחב הציבורי. על כן, ניתן לומר כי התנאי הראשון שנקבע ב"הלכת כתב" אינו מתקיים בעניינם של הנאשמים, ואין מקום להורות על ביטול הרשעתם.
25. למעלה מן הצורך אציין כי אף התנאי השני - שעיקרו קיומו של נזק קונקרטי, אינו מתקיים.
26. לא מצאתי כי הונחה תשתית ראיתית של ממש, כזו המעידה על פגיעה מוחשית שעלולה להיגרם לנאשמים כתוצאה מהרשעתם. אין במסמכים שהוצגו כדי להקים חשש ממשי מפני פגיעה ממשית בעיסוקם.
27. עיינתי במסמכים שצירפו הנאשמים להוכחת הפגיעה בעתידים המקצועי, ראיתי כי הנאשם 1 למד לימודי קדם הנדסאיים במכללה למנהל ונרשם ללימודי הנדסת חשמל (נ/2) וכן שהנאשם 2 נרשם ללימודי הנדסת חשמל (נ/3), אלא שלא די באמירה לפיה- הנאשמים צעירים ויש בהרשעה כדי לפגוע בעתידים המקצועי (ר' רע"פ 632/14 גטהון נ' מ"י (31.7.14); עפ"ג (ת"א) 47360-12-13 מ"י נ' דובינסקי (14.4.14); עפ"ג 11918-03-19 (מרכז) מ"י נ' עאמר (25.6.19)).
- על הנאשמים להצביע על פגיעה קונקרטית הצפויה להיגרם להם וזו לא הוצגה.
28. סיכומי של דבר- משלא עמד מי מהנאשמים בתנאים שנקבעו ב"הלכת כתב", תיוותר הרשעתם על כנה.

מתחם העונש ההולם

29. במעשיהם פגעו הנאשמים בביטחון הציבור ובשלומם. לעבירות הסכינאות פוטנציאל נזק גדול בהיותן עבירות מסגרת לכל עבירות האלימות.

30. מגוון כלי הנשק בו הצטייד הנאשם 1 מהווים חומרה יתרה, לא כל שכן עת מדובר בשעת לילה מאוחרת. הנאשמים נמצאו יחד, כאשר הנאשם 1 נהג ברכב והנאשם 2 ישב לצידו במושב הנוסע. כל אחד מהם החזיק בסכין, מתוך רצון להגן על עצמו והנאשם 1, כאמור, החזיק בנוסף באלה ובאגרופן.

עוד, לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בהצטיידות מראש, בתכנון מוקדם ואין המדובר בעבירה רגעית וספונטנית.

31. מתחם הענישה בעבירה בה הורשעו הנאשמים רחב ותלוי בנסיבות המקרה. ראו למשל:

א. רע"פ 5833/20 דרדיק יקיר נ' מ"י (17.9.20) נאשם שהחזיק בתיקו סכין, בעת כניסתו לבית המשפט. לנאשם עבר פלילי, הוא לא נטל אחריות על מעשיו, והוטלו עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, אותן ריצה לבסוף כמאסר בפועל לאחר שלא נמצא מתאים לשאת בעונש מאסר בדרך של עבודות השירות. הערעור ובקשת רשות הערעור, נדחו.

ב. רע"פ 8181/20 נעים אלקיעאן נ' מ"י (26.11.2020) נדון עניינו של מי שהורשע בביצוע עבירה של החזקת סכין. בשים לב לעברו הפלילי ומנגד נסיבותיו האישיות כפי שהובאו בתסקיר שירות המבחן, גזר בית המשפט 5 חודשי מאסר בפועל והפעיל עונש מאסר מותנה לתקופה 7 חודשים שעמד לחובתו, חלקו בחופף וחלקו במצטבר. בית המשפט המחוזי הקל בעונש בשל נסיבותיו החריגות של הנאשם, והעמיד את תקופת המאסר על 4 חודשים תוך שהפעיל את עונש המאסר המותנה כך שהנאשם יוכל לשאת בדרך של עבודות שירות. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, נדחתה.

ג. ע"פ (מחוזי מרכז) 34814-03-21 ממנ נ' מ"י (9.1.22) הורשע המערער ביצוע עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה. בית משפט השלום קבע את מתחם הענישה ההולם בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וגזר על הנאשם שבעה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה וקנס. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

ד. עפ"ג (מחוזי חיפה) 33805-09-20 סואעד נ' מ"י (24.12.20) ברכבו של הנאשם נמצא אגרופן. הנאשם נעדר עבר פלילי והתסקיר בעניינו היה חיובי. הוטלו על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס. ערעור על אי ביטול הרשעתו בדין, נדחה.

ה. ת"פ (כ"ס) 37715-11-22 מ"י נ' גמל (15.2.24) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של החזקת סכין, כאשר בשעה 02:49 בהיותו ברכב, החזיק בפאוץ' שהיה מונח על המושב הקדמי, סכין מתקבעת. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשים וגזר על הנאשם 3 חודשי עבודות שירות.

ו. ת"פ (שלום י-ם) 6160-06-20 מ"י נ' סלום (20.7.22) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של החזקת סכין שלא כדין. בית משפט השלום עמד על פוטנציאל הפגיעה הגלום בעבירה, וקבע מתחם ענישה הולם הנע בין חודש מאסר ל-8 חודשים. לאחר ששקל בית המשפט, לקולה, את גילו הצעיר, קבלת האחריות, ולחומרה את עברו הפלילי בעבירות אלימות ואת פוטנציאל הפגיעה הגלום בביצוע העבירה, גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל.

32. מצאתי לקבוע מתחמי ענישה שונים לנאשמים בשל השוני בנסיבות ביצוע העבירה. הנאשם 1 החזיק ברכבו, בנוסף לסכין בעלת הלהב באורך של 6 ס"מ גם אגרופן ואלה, ואילו הנאשם 2 החזיק בסכין מתקבעת בלבד בעלת להב באורך של 9 ס"מ.

33. על כן, בעניינו של הנאשם 1, הנני קובעת את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

בעניינו של הנאשם 2, אני קובעת את מתחם העונש ההולם בין מאסר על תנאי וצו של"צ ועד ל-9 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

עונשם של הנאשמים

34. לא מצאתי כי בנסיבות המקרה שלפניי, מתקיימים שיקולים המאפשרים לסטות ממתחם הענישה ההולם, לקולה או לחומרה ועל כן, יש לאתר את עונשם של הנאשמים בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

35. נסיבותיהם האישיות של הנאשמים דומות, והתסקיר שהוגש בעניינם דומה עד כמעט זהות מוחלטת בין הנתונים, אתייחס לשני הנאשמים יחד, תוך דגש על השינויים המתחייבים.

36. ראשית אזקוף לזכות הנאשמים את הודאתם בביצוע העבירה בכתב האישום, ללא צורך בשמיעת הראיות תוך חיסכון בזמנם של עדי התביעה. עוד אציין לקולה כי במשך הזמן שחלף לא נפתחו תיקים חדשים כנגד הנאשמים. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשמים ללא עבר פלילי, לא מאופיינים בדפוסים עבריינים, בעלי יכולות ושאיפות נורמטיביות לחיים, ומקיימים שגרת חיים נורמטיבית הכוללת תפקוד תעסוקתי התואם את גילם. העבירה בה הורשעו חריגה לאורח חייהם ולעמדותיהם, בוצעה בנסיבות של הפעלת שיקול דעת לקוי ובחירה בדרך לא מקדמת על מנת להתמודד עם מצבי הלחץ בהם היו נתונים.

שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשמים גורם מרתיע ומציב גבול, ועל כן העריך כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות, נמוך ואף לא נמצא צורך בשילובם בהליך טיפולי.

37. עוד התחשבתי בשאיפותיהם של הנאשמים לניהול אורח חיים תקין ויצרני וללימודים אליהם נרשמו.

38. בבחינת כלל הנתונים עולה כי יש לגזור את עונשם של הנאשמים ברף התחתון של המתחמים שנקבעו.

סוף דבר

לאור האמור לעיל הנני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1:

א. מאסר לתקופה של 3 חודשים. הנאשם ישא בעונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 2.3.25 בשעה 08:00 בבוקר ביחידת ברקאי שלוחת מרכז, רח'

סלמה 53, ת"א, בניין משרד הפנים.

מובהר לנאשם כי היה ולא ישלים מכל סיבה שהיא את עבודות השירות, ימשיך וירצה את העונש מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר לתקופה של 3 חודשים, הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה החזקת סכין

או אגרופן.

ג. קנס בסך 1,200 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.25 וב-1 לחודש שלאחריו.

היה ותשלום לא יפרע במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי ותועבר לגבייה באמצעות המרכז לגביית קנסות. הנאשם

מתבקש לגשת למזכירות בית המשפט לקבלת הוראות בעניין התשלום.

הנאשם 2:

א. צו של"צ בהיקף של 200 שעות. שירות המבחן יגבש עבור הנאשם תוכנית של"צ ויעבירה לאישורו של בית המשפט

בתוך 30 יום.

מובהר לנאשם כי היה ולא יעמוד מכל סיבה שהיא בצו השל"צ, יחזור עניינו לבית המשפט וייגזר עליו עונש אחר, יכול

וחמור יותר.

ב. מאסר לתקופה של 3 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת החזקת

סכין או אגרופן.

ג. קנס בסך 1,200 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.25 וב-1 לחודש שלאחריו.

היה ותשלום לא יפרע במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי ותועבר לגבייה באמצעות המרכז לגביית קנסות. הנאשם

מתבקש לגשת למזכירות בית המשפט לקבלת הוראות בעניין התשלום.

צו להשמדת הסכינים, האלה והאגרופן.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' טבת תשפ"ה, 20 ינואר 2025, בנוכחות הנאשמים וב"כ הצדדים.